

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19029/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Богдан Милошевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ... код ..., кога заступа Миодраг Николов, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 987/23 од 23.05.2024. године, у седници одржаној дана 15.11.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 987/23 од 23.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 987/23 од 23.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1052/22 од 23.03.2023. године, првим ставом изреке, у целости је укинута решење о извршењу Основног суда у Зајечару ИИв 18/22 од 26.01.2022. године у обавезујућем делу за исплату износа главног дуга од 67.500,00 динара и трошкова извршења у износу од 10.533,00 динара и одбијен је као неоснован тужбени захтев. Другим ставом изреке обавезана је тужилца да туженом накнади парничне трошкове у износу од 21.033,33 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 987/23 од 23.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 1052/22 од 23.03.2023. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се ради о уједначавању судске праксе и иста размотри применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од

општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став), те да о дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

По оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији тужиље, јер побијана одлука не одступа од праксе ревизијског суда у споровима који потичу из примене споразума закљученог између адвоката и његовог властодаваца, па како донета одлука не одступа од судске праксе, то нема потребе за њеним уједначавањем. Ревизијом се не указује на потребу разматрања правних питања од општих интереса и правних питања у интересу равноправности грађана или на потребу новог тумачења права, па у конкретном случају нема основа за разматрање ревизије применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП) осим из члана 404.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 25.01.2022. године. Вредност предмета спора је 67.500,00 динара.

Како наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра то је применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Весна Станковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић